Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

7 päivänä maaliskuuta 2013*

Direktiivi 2001/29/EY — 3 artiklan 1 kohta — Tilanne, jossa kolmas välittää internetissä kaupallisen televisiolähetystoiminnan harjoittajien lähetyksiä — ”Live streaming” (suoratoisto) — Yleisölle välittäminen

Asiassa C-607/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 17.11.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 28.11.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

ITV Broadcasting Ltd,

ITV 2 Ltd,

ITV Digital Channels Ltd,

Channel 4 Television Corporation,

4 Ventures Ltd,

Channel 5 Broadcasting Ltd ja

ITV Studios Ltd

vastaan

TVCatchup Ltd,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen, unionin tuomioistuimen varapresidentti K. Lenaerts, joka hoitaa neljännen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit J. Malenovský (esittelevä tuomari), U. Lõhmus ja M. Safjan,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 19.11.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd ja ITV Studios Ltd, edustajinaan J. Mellor, QC, J. Bowhill, QC, solicitor P. Stevens ja solicitor J. Vertes,

— TVCatchup Ltd, edustajinaan solicitor L. Gilmore ja M. Howe, QC,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehinään S. Ossowski ja L. Christie, avustajanaan barrister C. May,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja M. Perrot,

— Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato M. Russo,

— Puolan hallitus, asiamiehinään M. Szpunar ja B. Majczyna,

— Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Inez Fernandes ja N. Conde,

— Euroopan komissio, asiamiehinään J. Samnadda ja F. Wilman,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10) 3 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd ja ITV Studios Ltd ja toisaalta TVCatchup Ltd (jäljempänä TVC) ja joka koskee sitä, että TVC välittää internetissä ja lähes reaaliaikaisesti pääasian kantajien televisiolähetyksiä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 2001/29 johdanto-osan 23 ja 27 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(23) Tällä direktiivillä olisi edelleen yhdenmukaistettava tekijän oikeutta välittää teoksia yleisölle. Tämä oikeus tulisi ymmärtää laajasti siten, että se koskee kaikenlaista välittämistä yleisölle, joka ei ole läsnä paikassa, josta välittäminen saa alkunsa. Tämän oikeuden olisi katettava kaikenlainen teoksen siirto ja edelleen siirto yleisölle sekä langallisesti että langattomasti, mukaan lukien yleisradiointi. Tämän oikeuden ei olisi koskettava muita toimia.

- -

(27) Pelkkä aineiston välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien välineiden tarjoaminen ei ole tässä direktiivissä tarkoitettua välittämistä.”

4 Kyseisen direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikkona on ”Oikeus välittää yleisölle teoksia ja oikeus saattaa muu aineisto yleisön saataviin”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.

- -

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainitut oikeudet eivät sammu tässä artiklassa säädetyllä tavalla tapahtuvan yleisölle välittämisen tai yleisön saataviin saattamisen yhteydessä.”

5 Tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta 27.9.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/83/ETY (EYVL L 248, s. 15) 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”- - jäsenvaltioiden on säädettävä tekijän yksinoikeudesta antaa lupa tekijänoikeuksilla suojattujen teosten satelliittivälitykseen yleisölle.”

6 Kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muista jäsenvaltioista tulevien lähetysten edelleenlähetys kaapeleitse niiden alueella tapahtuu voimassa olevat tekijänoikeudet ja lähioikeudet huomioon ottaen sekä tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien haltijoiden ja kaapelilähetystoiminnan harjoittajien välisten yksilöllisten sopimusten tai yhteissopimusten perusteella.”

Englannin oikeus

7 Vuoden 1988 tekijänoikeus-, mallioikeus- ja patenttilain (Copyright, Designs and Patents Act 1988), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin, 20 §:ssä, jonka otsikkona on ”Oikeudenloukkaus yleisölle välittämällä”, säädetään seuraavaa:

”1. Teoksen yleisölle välittäminen on toimi, jota rajoitetaan tekijänoikeudella, joka koskee

a) kirjallista teosta, näytelmäteosta, sävellysteosta tai taiteellista teosta

b) äänitettä tai elokuvaa tai

c) yleisradiolähetystä.

2. Tässä osassa tehdyt viittaukset yleisölle välittämiseen koskevat yleisölle välittämistä sähköisesti ja teoksen yhteydessä ne sisältävät

a) teoksen yleisradioinnin

b) teoksen saattamisen yleisön saataviin sähköisen siirron avulla siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus tutustua siihen itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

8 Pääasian kantajat ovat kaupallisen televisiolähetystoiminnan harjoittajia, joilla on kansallisen oikeuden mukaisia tekijänoikeuksia televisiolähetyksiinsä sekä lähetyksiinsä sisältyviin elokuviin ja muihin niiden osatekijöihin. Toiminta rahoitetaan lähetyksiin sisältyvillä mainoksilla.

9 TVC tarjoaa internetissä televisiolähetysten välityspalveluja. Kyseisten palvelujen avulla käyttäjät voivat vastaanottaa internetin välityksellä ”suoraan” vapaasti vastaanotettavissa olevien televisiolähetysten toiston, pääasian kantajien televisiolähetykset mukaan lukien.

10 TVC varmistuu siitä, että sen palvelujen käyttäjät voivat tutustua yksinomaan sisältöön, jota näillä jo on laillisesti oikeus katsella Yhdistyneessä kuningaskunnassa televisioluvan nojalla. Ehtoihin, jotka käyttäjien on hyväksyttävä, kuuluu näin ollen se, että heillä on voimassa oleva televisiolupa ja että he käyttävät TVC:n palveluja vain Yhdistyneessä kuningaskunnassa. TVC:n internetsivulla on laitteita, joiden avulla se voi selvittää, missä käyttäjä on, ja evätä katseluoikeuden, kun käyttäjille asetetut ehdot eivät täyty.

11 TVC:n tarjoamat palvelut rahoitetaan mainoksilla. Kyseessä on audiovisuaalinen mainos, joka esitetään ennen kuin katsoja voi nähdä asianomaisen lähetyksen suoratoistona. Alkuperäisiin lähetyksiin jo sisältyvät mainokset säilytetään muuttumattomina ja ne lähetetään käyttäjälle osana suoratoistoa. Käyttäjän tietokoneelle tai muulle laitteelle ilmestyy niin ikään oheismainontaa (”in-skin”-mainokset).

12 TVC käyttää toiminnassaan neljää palvelinryhmää eli vastaanottopalvelimia, ohjelmointipalvelimia, alkuperäispalvelimia ja reunapalvelimia.

13 TVC:n vastaanottamat signaalit ovat tavanomaisia maanpäällisiä ja satelliitin välityksellä lähetettäviä ohjelmasignaaleja, jotka pääasian kantajat välittävät. Signaalit vastaanotetaan yhden antennin välityksellä ja ne välitetään vastaanottopalvelimille, jotka erottelevat vastaanotetun signaalin yksittäiset videotoistot niitä muuttamatta. Ohjelmointipalvelimet muuttavat nämä toistot eri pakkausstandardin muotoon. Alkuperäispalvelimet valmistelevat tämän jälkeen videotoistot niiden lähettämiseksi internetiin eri muodoissa. Tästä eteenpäin TVC:n tarjoamia kanavia ei käsitellä muulla tavoin, ellei ainakin yksi käyttäjä ole pyytänyt asianomaista kanavaa. Jos televisiokanavasta ei ole esitetty pyyntöä, signaali hävitetään.

14 Reunapalvelimet ovat yhteydessä käyttäjän tietokoneeseen tai matkapuhelimeen internetin välityksellä. Kun reunapalvelin saa kanavapyynnön käyttäjältä, se ottaa yhteyden kanavan välittävään alkuperäispalvelimeen, jollei reunapalvelin ole jo välittänyt asianomaista kanavaa toiselle käyttäjälle. Reunapalvelimen ohjelmisto luo erillisen videotoiston kullekin käyttäjälle, joka pyytää kanavaa sen välityksellä. Yksittäinen datapaketti toimitetaan näin ollen yksittäiselle käyttäjälle eikä käyttäjäryhmälle.

15 Reunapalvelimien toimittamat toistot voivat olla eri muodoissa. Käytetyt muodot ovat seuraavat: Adobe Flash -toistot tietokoneille, HTTP-toistot Applen kannettaville laitteille sekä RTSP-toistot Android- ja Blackberry-matkapuhelimille.

16 Pääasian kantajat ovat nostaneet kanteen TVC:tä vastaan High Court of Justicessa (England & Wales) (Chancery Division) niiden televisiolähetyksiä ja elokuvia koskevien tekijänoikeuksien loukkaamisen vuoksi muun muassa vuoden 1988 tekijänoikeus-, mallioikeus- ja patenttilain, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin, 20 §:ssä ja direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa kielletyn yleisölle välittämisen takia.

17 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan asiassa C-306/05, SGAE, 7.12.2006 annetun tuomion (Kok., s. I-11519) ja yhdistetyissä asioissa C-431/09 ja C-432/09, Airfield ja Canal Digitaal, 13.10.2011 annetun tuomion (Kok., s. I-9363) perusteella on mahdotonta määrittää kiistattomasti, välittääkö TVC:n kaltainen yhteisö televisiolähetyksiä yleisölle direktiivin

2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kun se tekojensa seurauksista täysin tietoisena ja yleisöä omien lähetystensä ja oman mainontansa pariin houkutellakseen levittää internetissä televisiolähetyksiä yleisölle, jolla olisi ollut oikeus saada alkuperäinen lähetyssignaali omia televisiolaitteitaan tai kannettavia tietokoneitaan kotonaan käyttäen.

18 Tässä tilanteessa High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Koskeeko direktiivin [2001/29] 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeus sallia tai kieltää ’teosten langallinen tai langaton välittäminen yleisölle’ tapausta, jossa

a) tekijät sallivat teostensa sisällyttämisen vapaasti vastaanotettavissa olevaan maanpäälliseen televisiolähetykseen, joka on tarkoitettu vastaanotettavaksi joko jäsenvaltion koko alueella tai tietyllä maantieteellisellä alueella jäsenvaltion sisällä

b) kolmas osapuoli (eli muu yhteisö kuin alkuperäinen lähetystoiminnan harjoittaja) tarjoaa palvelua, jossa lähetyksen aiotun peittoalueen yksittäiset tilaajat, jotka voivat laillisesti vastaanottaa lähetyksen televisiovastaanottimelle omissa kodeissaan, voivat kirjautua sisään kolmannen osapuolen palvelimelle ja vastaanottaa lähetyksen sisällön internetissä tapahtuvan suoratoiston välityksellä?

2) Onko edellä esitettyyn kysymykseen annettavaan vastaukseen vaikutusta sillä, että

a) kolmannen osapuolen palvelin tarjoaa tilaajille vain kahdenvälisen ’one-to-one’-yhteyden, jonka avulla jokainen yksittäinen tilaaja muodostaa palvelimelle oman internetyhteytensä ja jokainen palvelimen internetiin lähettämä datapaketti osoitetaan vain yksittäiselle tilaajalle?

b) kolmannen osapuolen palvelu rahoitetaan mainostuloilla, jotka saadaan ’pre-roll’-mainoksista (jotka esitetään tilaajan sisäänkirjautumisen jälkeen mutta ennen lähetyksen sisällön vastaanottamista) tai ’in-skin’-mainoksista (jotka ilmestyvät näkyville tilaajan katselulaitteella vastaanottavaa ohjelmaa esittävän katseluohjelmiston ikkunaan mutta ohjelmakuvan ulkopuolelle), mutta lähetykseen sisältyvät alkuperäiset mainokset esitetään tilaajalle siinä lähetyksen vaiheessa, johon lähetystoiminnan harjoittaja on ne sijoittanut?

c) välittävä yhteisö

i) tarjoaa palvelua, joka on alkuperäisen lähetystoiminnan harjoittajan palveluun nähden vaihtoehtoinen, ja kilpailee täten suoraan alkuperäisen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa katsojista, tai

ii) kilpailee suoraan alkuperäisen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa mainostuloista?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys ja toisen kysymyksen a kohta

19 Ensimmäisellä kysymyksellään ja toisen kysymyksensä a kohdalla ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämisen käsitettä tulkittava siten, että se kattaa maanpäälliseen televisiolähetykseen sisältyvien teosten edelleen lähettämisen

— jonka toteuttaa muu yhteisö kuin alkuperäinen lähetystoiminnan harjoittaja

— kyseisen yhteisön tilaajien, jotka voivat vastaanottaa edelleenlähetyksen muodostamalla yhteyden tämän palvelimeen, käytössä olevan internetissä tapahtuvan suoratoiston välityksellä

— edellyttäen, että tilaajat ovat maanpäällisen televisiolähetyksen peittoalueella ja voivat vastaanottaa sen laillisesti televisiovastaanottimeensa.

20 Tästä on aluksi todettava, että direktiivin 2001/29 päätavoitteena on suojan saattaminen korkealle tasolle tekijöiden hyväksi, mikä mahdollistaa sen, että nämä saavat teostensa käytöstä asianmukaisen korvauksen erityisesti silloin, kun teoksia välitetään yleisölle. Tästä seuraa, että yleisölle välittämisen käsite on ymmärrettävä laajasti, kuten myös kyseisen direktiivin johdanto-osan 23 perustelukappaleesta nimenomaisesti käy ilmi (em. asia SGAE, tuomion 36 kohta sekä yhdistetyt asiat C-403/08 ja C-429/08, Football Association Premier League ym., tuomio 4.10.2011, 186 kohta, Kok., s. I-9083).

21 Ensiksi on määritettävä käsitteen ”välittäminen” sisältö ja vastattava kysymykseen siitä, kuuluuko pääasiassa kyseessä oleva toiminta sen soveltamisalaan.

22 Tästä on muistutettava, että direktiivissä 2001/29 ei määritetä tyhjentävästi välittämisen käsitettä. Käsitteen merkitys ja laajuus on näin ollen täsmennettävä sen asiayhteydessä ja tämän tuomion 20 kohdassa mainitun tavoitteen mukaan.

23 Erityisesti direktiivin 2001/29 johdanto-osan 23 perustelukappaleesta ilmenee, että tekijän oikeus välittää teoksia yleisölle koskee kaikenlaista siirtoa ja edelleen siirtoa yleisölle, joka ei ole läsnä paikassa, josta välittäminen saa alkunsa, sekä langallisesti että langattomasti, mukaan lukien yleisradiointi. Direktiivin 3 artiklan 3 kohdasta ilmenee lisäksi, että lupa sisällyttää suojattuja teoksia yleisölle välittämiseen ei sammuta oikeutta sallia tai kieltää näiden teosten muu yleisölle välittäminen.

24 Tästä seuraa, että säännellessään tilanteita, joissa tiettyä teosta käytetään useisiin tarkoituksiin, unionin lainsäätäjä on tarkoittanut, että teoksen tekijän on periaatteessa sallittava erikseen asianomaisen teoksen kukin lähettäminen tai edelleen lähettäminen, jossa käytetään erityistä tekniikkaa.

25 Nämä toteamukset vahvistetaan sitä paitsi direktiivin 93/83 2 ja 8 artiklassa, joissa edellytetään uutta lupaa alkuperäisen televisio- tai radiolähetyksen, joka sisältää suojattuja teoksia, samanaikaiseen muuttumattomaan ja kokonaisuudessaan tapahtuvaan edelleen lähettämiseen satelliitin tai kaapelin välityksellä, vaikka nämä lähetykset olisivat jo vastaanotettavissa niiden peittoalueella muun tekniikan välityksellä eli esimerkiksi maanpäällisten verkkojen radioaaltojen välityksellä.

26 Koska teosten saattaminen käyttöön maanpäällisen televisiolähetyksen internetin välityksellä tapahtuvalla edelleen lähettämisellä tehdään sellaista erityistä tekniikkaa käyttäen, joka poikkeaa alkuperäisvälityksen tekniikasta, sitä on pidettävä direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ”välittämisenä”. Tällainen edelleen lähettäminen edellyttää näin ollen edelleen lähetettyjen teosten tekijöiden lupaa, kun ne välitetään yleisölle.

27 Tätä päätelmää ei voida asettaa kyseenalaiseksi TVC:n väitteellä, jonka mukaan pääasiassa tehdyn kaltainen teosten saataville saattaminen internetissä on pelkkä tekninen keino maanpäällisen televisiolähetyksen vastaanoton takaamiseksi tai parantamiseksi sen peittoalueella.

28 Oikeuskäytännöstä toki ilmenee, että pelkkä tekninen tapa taata alkuperäisen lähetyksen vastaanotettavuus sen peittoalueella tai parantaa sitä ei ole direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua välittämistä (ks. vastaavasti em. yhdistetyt asiat Football Association Premier League ym., tuomion 194 kohta sekä em. yhdistetyt asiat Airfield ja Canal Digitaal, tuomion 74 ja 79 kohta).

29 Tällaisen teknisen tavan käyttämisen on näin ollen rajoituttava jo olemassa olevan lähetyksen vastaanoton laadun säilyttämiseen tai parantamiseen, eikä sitä voida käyttää muuta lähettämistä varten.

30 Käsiteltävässä asiassa TVC:n toiminta muodostuu asianomaisten suojattujen teosten lähettämisestä, joka poikkeaa siitä, mitä asianomaisen lähetystoiminnan harjoittaja tekee. TVC:n toiminnalla ei pyritä millään tavoin säilyttämään tai parantamaan kyseisen lähetystoiminnan harjoittajan lähetyksen vastaanoton laatua. Tässä tilanteessa kyseistä toimintaa ei voida pitää pelkkänä tämän tuomion 28 kohdassa tarkoitettuna teknisenä tapana.

31 Toiseksi direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yleisölle välittämisen käsitteen soveltamisalaan kuulumiseksi edellytetään vielä, että suojatut teokset todella välitetään ”yleisölle”.

32 Oikeuskäytännöstä ilmenee tästä, että kyseisessä säännöksessä mainitun yleisön käsitteellä tarkoitetaan rajoittamatonta määrää potentiaalisia vastaanottajia, ja se merkitsee lisäksi sitä, että henkilöitä on oltava varsin huomattava määrä (ks. vastaavasti em. asia SGAE, tuomion 37 ja 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Tästä jälkimmäisestä kriteeristä on täsmällisemmin todettava, että on otettava huomioon kumulatiivinen vaikutus, joka teosten saattamisella potentiaalisten vastaanottajien saataville on. On muun muassa merkityksellistä tietää, kuinka moni henkilö voi tutustua samaan teokseen samanaikaisesti ja peräkkäin (em. asia SGAE, tuomion 39 kohta).

34 Tässä yhteydessä on merkityksetöntä selvittää, pääsevätkö potentiaaliset vastaanottajat tutustumaan välitettyihin teoksiin kahdenvälisen yhteyden välityksellä. Kyseinen tekniikka ei nimittäin estä sitä, että monet henkilöt voivat tutustua samanaikaisesti samaan teokseen.

35 Tässä tilanteessa on todettava, että pääasiassa kyseessä oleva teosten edelleen lähettäminen internetissä koskee kaikkia Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvia henkilöitä, joilla on internetyhteys ja televisiolupa kyseisessä valtiossa. Kyseiset henkilöt voivat tutustua suojattuihin teoksiin samanaikaisesti televisiolähetysten internetissä tapahtuvan suoratoiston kautta.

36 Kyseinen edelleen lähettäminen koskee siis rajoittamatonta määrää potentiaalisia vastaanottajia ja huomattavaa ihmismäärää. On näin ollen todettava, että suojatut teokset todella välitetään asianomaisella edelleen lähettämisellä direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle yleisölle.

37 TVC väittää kuitenkin, että pääasiassa kyseessä oleva edelleen lähettäminen ei täytä uuden yleisön edellytystä, jota kuitenkin vaaditaan edellä mainitussa asiassa SGAE annetussa tuomiossa (40 kohta), edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Football Association Premier League ym. annetussa tuomiossa (197 kohta) sekä edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Airfield ja Canal Digitaal annetussa tuomiossa (72 kohta). TVC:n suorittaman edelleen lähettämisen vastaanottajilla on nimittäin oikeus seurata samansisältöistä lähetystä televisiovastaanotintensa välityksellä.

38 Tässä yhteydessä on muistutettava, että edellisessä kohdassa mainituissa tuomioissa tarkastellut tilanteet eroavat selvästi pääasiassa kyseessä olevasta tilanteesta. Kyseisissä tuomioissa tarkasteltiin nimittäin tilanteita, joissa toimija oli tarkoituksellisesti toimimalla antanut suojattuja teoksia sisältävän lähetyksen sellaisen uuden yleisön saataville, jota asianomaiset tekijät eivät olleet ottaneet huomioon antaessaan luvan kyseiseen lähetykseen.

39 Pääasiassa on puolestaan kyse maanpäälliseen televisiolähetykseen sisältyvien teosten lähettämisestä ja niiden saattamisesta yleisön saataville internetissä. Kuten tämän tuomion 24-26 kohdasta ilmenee, asianomaisten tekijöiden on annettava lupa kumpaankin tällaiseen siirtomuotoon yksilöllisesti ja erikseen, koska kumpikin toteutetaan erityisissä teknisissä olosuhteissa suojattujen teosten eri siirtotapaa noudattaen ja koska kumpikin on tarkoitettu yleisölle. Tässä tilanteessa ei ole enää syytä tutkia jatkossa uuden yleisön edellytystä, jolla on merkitystä vain tilanteissa, joista lausuttiin edellä mainituissa asiassa SGAE, yhdistetyissä asioissa Football Association Premier League ym. sekä yhdistetyissä asioissa Airfield ja Canal Digitaal annetuissa tuomioissa.

40 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen ja toisen kysymyksen a kohtaan on vastattava, että direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämisen käsitettä on tulkittava siten, että se kattaa maanpäälliseen televisiolähetykseen sisältyvien teosten edelleen lähettämisen

— jonka muu yhteisö kuin alkuperäinen lähetystoiminnan harjoittaja suorittaa

— kyseisen yhteisön tilaajien, jotka voivat vastaanottaa edelleenlähetyksen muodostamalla yhteyden tämän palvelimeen, käyttöön asetetun internetissä tapahtuvan suoratoiston välityksellä

— vaikka tilaajat ovat kyseisen maanpäällisen televisiolähetyksen peittoalueella ja voivat vastaanottaa sen laillisesti televisiovastaanottimeen.

Toisen kysymyksen b kohta

41 Toisen kysymyksensä b kohdalla ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, vaikuttaako ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen edelleen lähettäminen rahoitetaan mainonnalla ja sillä näin ollen tavoitellaan voittoa.

42 Tästä on oikeuskäytännössä toki jo todettu, ettei se, että direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla välittämisellä tavoitellaan voittoa, ole vailla merkitystä (em. yhdistetyt asiat Football Association Premier League ym., tuomion 204 kohta). Siinä on kuitenkin hyväksytty, että voiton tavoittelu ei välttämättä ole väistämätön edellytys, joka ratkaisee sen, onko kyseessä yleisölle välittäminen (ks. vastaavasti em. asia SGAE, tuomion 44 kohta).

43 Voiton tavoittelu ei näin ollen ole ratkaiseva tekijä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen edelleenlähetyksen luokittelemisessa direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi välittämiseksi.

44 Toisen kysymyksen b kohtaan on näin ollen vastattava, että ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen ei vaikuta se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen edelleen lähettäminen rahoitetaan mainonnalla ja sillä näin ollen tavoitellaan voittoa.

Toisen kysymyksen c kohta

45 Toisen kysymyksensä c kohdalla ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, vaikuttaako ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisesta edelleen lähettämisestä vastaa yhteisö, joka kilpailee suoraan alkuperäisen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa.

46 Tästä on riittävää todeta, ettei direktiivistä 2001/29 eikä oikeuskäytännöstä ilmene, että kilpailusuhteella tekijänoikeudella suojattujen teosten rinnakkaislähetyksistä tai niiden myöhemmistä edelleenlähetyksistä vastaavien yhteisöjen välillä olisi merkitystä lähetyksen luokittelemisessa direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi ”yleisölle välittämiseksi”.

47 Toisen kysymyksen c kohtaan on näin ollen vastattava, että ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen ei vaikuta se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisesta edelleen lähettämisestä vastaa yhteisö, joka kilpailee suoraan alkuperäisen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa.

Oikeudenkäyntikulut

48 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämisen käsitettä on tulkittava siten, että se kattaa maanpäälliseen televisiolähetykseen sisältyvien teosten edelleen lähettämisen

— jonka muu yhteisö kuin alkuperäinen lähetystoiminnan harjoittaja suorittaa

— kyseisen yhteisön tilaajien, jotka voivat vastaanottaa edelleenlähetyksen muodostamalla yhteyden tämän palvelimeen, käyttöön asetetun internetissä tapahtuvan suoratoiston välityksellä

— vaikka tilaajat ovat kyseisen maanpäällisen televisiolähetyksen peittoalueella ja voivat vastaanottaa sen laillisesti televisiovastaanottimeen.

2) Ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen ei vaikuta se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen edelleen lähettäminen rahoitetaan mainonnalla ja sillä näin ollen tavoitellaan voittoa.

3) Ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen ei vaikuta se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisesta edelleen lähettämisestä vastaa yhteisö, joka kilpailee suoraan alkuperäisen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa.

Allekirjoitukset